

Arrest

nr. 215 075 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en D. UNGER
Mont Saint Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 18 januari 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 december 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. UNGER, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad

worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert, en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat een verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet haar bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

In het proces-verbaal van de terechtzitting van 13 december 2018 werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter wijst op de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die aan de thans bestreden beslissing ten grondslag ligt en op de vaststelling dat het beroep tegen deze beslissing van de commissaris-generaal door de Raad werd verworpen op 28 mei 2018. Bijkomend heeft de verwerende partij de Raad bij brief van 23 november 2018 meegedeeld dat zij, na het tussenkomen van de thans bestreden beslissing, nog een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker heeft genomen op 12 juni 2018 en dat deze nieuwe beslissing de verzoekende partij per aangetekende brief werd ter kennis gebracht op haar gekozen woonplaats in Nonceveux-Aywaille. De verzoekende partij repliceert dat zij haar belang behoudt omdat de bestreden beslissing is gelinkt aan haar verzoek om internationale bescherming. Door de voorzitter gevraagd om dit belang verder toe te lichten, specifiek in het licht van het arrest Gnandi van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 juni 2018 en de vaststelling van het bestaan van een tweede bevel om het grondgebied te verlaten waartegen geen beroep werd aangetekend, stelt de verzoekende partij dat zij hier niets aan toe te voegen heeft”.

Het blijkt dus dat na het treffen van de bestreden bijlage 13quinquies, de verwerende partij een nieuwe bijlage 13quinquies getroffen heeft op 12 juni 2018, die ter kennis werd gebracht op de door verzoekende partij gekozen woonplaats. Uit de databank van de Raad blijkt niet dat er een beroep werd aangetekend tegen de laatst getroffen bijlage 13quinquies van 12 juni 2018. Het houdt in dat het belang bij het beroep teloor is gegaan. Immers, indien het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd, kan de verwerende partij terugvallen op de bijlage 13quinquies van 12 juni 2018 om desgevallend een gedwongen uitvoering ervan te regelen. Deze beslissing is immers definitief en uitvoerbaar. De Raad ziet niet in hoe het gegeven dat de thans bestreden bijlage 13quinquies gelinkt is aan een verzoek om internationale bescherming nog kan leiden tot de conclusie dat de verzoekende partij alsnog een belang heeft bij de nietigverklaring ervan. Het verzoek om internationale bescherming werd definitief verworpen door de Raad bij arrestnr. 204 433 van 28 mei 2018 waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

Het beroep is onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. EKKA